

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., [za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bodoče ljudsko številjenje.

I.

Koncem tekočega leta vršilo se bode zopet ljudsko številjenje, kakor je navadno vsacih deset let. Akoravno nas loči še več mesecev, dozdeva se nam vendar potrebno, že danes obračati na ta važni predmet pozornost vseh domoljubov, posebno onih, ki bivajo ob mejah jezika našega, kjer se zaveda tuji jezik, tuji živelj v naše slovansko meso. Stavimo to že zdaj iz dveh razlogov. Prvi je, da se bodo baš na Koroškem, kjer je vsled strastnega pritiskovanja od nemške strani nevarnost za našo narodnost največja, vršile v kratkem deželnozbornske volitve.

Z veseljem so nas navdajale radostne vesti o narodnih zmagah pri izbiranju volilnih mož v raznih občinah, posebno ona v veliki občini v Prevaljah, kjer se navzlec vsemu napenjanju nasprotnikov ni posrečilo omajati slovenskih naših mož. Kdor je bral z žvepljem in petroljem navdahnene članke obiskurnega Beljaškega lista, ter strastno in lažljivo njegovo pisavo, s katero je skušal razburiti duhove proti pravičnemu in skozi in skozi mirnemu gibanju koroških Slovencev, ta bode vedel tem bolje oceniti to najnovejšo zmago. Nadejati se smemo torej, da bode nesramno to hujskanje doseglo baš nasprotni namen od nameravanega. Vsak človek, ki ima le še malo čuta za pravico v sebi, obsodil bode tako podlo ravnanje, stvar pa, ki se zagovarja z jednaciimi sredstvi, obsoja se sama ob sebi. Toda vrnimo se k predmetu.

Pri volitvah zbrali se bodo volilni možje, to so isti možje, v katere je postavilo slovensko ljudstvo zaupanje svoje. Pri tej priliki bilo bi umestno, da se vsi ti možje od voditeljev naših opozorijo na važnost bodočega številjenja ter poduče, kar je mogoče temeljito, oni pa bodo pozneje vsak v svojem okraji podučevali ljudstvo ter skrbeli, da se bode številjenje samo vršilo, kolikor mogoče pravilno. V tem oziru prinesla je pod napisom: „Slovenskim rodoljubom: Pozor!“ Tržaška „Edinost“ pred nekaterimi tedni dopis s Koroškega, v katerem se je izrekla želja, da bi ta poziv našel srčen odmev v zadnji gorski vasi

in pa prošnja do slovenskega časništva, naj ono ponatisne ta poziv in po prislovi: „Več oči več vidi, več ljudi več vé“, v splošno dosega prelepega namena začne razmotravati to nujno zadevo. Konča dopis z besedami: Na Koroškem se je že z uspehom začelo. Ne udajmo se! Narod pomagaj si sam!

Drage volje prijavljamo dopis, ki se glasi tako-le:

„Uradno ljudsko štetje se bliža. Naši nasprotniki bodo pri tej priliki vse sile napeli, da bi naše število kolikor le moč skrčili, da bi mogli potem toliko lažje v svet kričati: Glejte, slovenski narodič se krči leto za letom; Slovenci nima jo nikakeršne bodočnosti: in vsled tega tudi nikakeršnih pravic, zahtevati ravnopravnost z drugimi narodi v onih deželah, kjer žive v manjšini! Nasprotniki postavili bi nas na „Aussterbe-Etat“, in gorje nam! Zlasti ob jezikovnej meji, to je v Istri, na Tržaškem, ob Furlaniji, na Štajerskem in Madjarskem, kjer imajo vlado v rokah možje, ki bi nas najrajše izbrisali iz knjige življenja, smo v nevarnosti. Izkušnja nas sili do naslednjega predloga: Lastna kontrola! Narod šteje se sam! V to svrhu se obračamo v prvi vrsti do domoljubne narodne duhovščine in v drugej vrsti do narodno mislečih županov in sploh rodoljubov širom domovine, z nujnim priporočilom, da bi nemudoma začeli vsak v svojej fari, vsak v svojej županiji, šteti narod od hiše do hiše in sestavljati natančne zapisnike vseh svojih faranov, oziroma župljanov, in sicer po jeziku, katerega ljudje doma pri zibelki in doma ob lastnem ognjišču govorijo. V onih farah, kjer je navada, da ljudje velikonočne spovedne listke osobno vračajo, je ta prilika najprikladnejša. Drugod bi se dal namen na kak drug način doseči. Gospodje župniki dobili bi s tem natančno seznan jezikovnih razmer svojih fara, nam pa bi bil tak seznam v kontrolo, katero bomo neobhodno toliko časa potrebovali, dokler se ne izvede popolna raznopravnost našega z drugimi gospodujočimi rodovi v Avstriji, na Madjarskem in v Italiji, in dokler nam bodo inorodne večine rezale politički kruh!

Lastno številjenje je nujno potrebno zlasti v onih krajih — tudi na Kranjskem — kjer Slovenci po-

mešani žive z drugimi narodi, ali kjer je že predvideti da bodo naše število samovlastno krčili številjenje vodeči uradniki, ki so poznani strankarji, in pa tam, kjer se narod še ne zaveda svojih pravic v meri, da bi lahko braneč se nasopil zoper samovoljni opis!“

Tako dopis s Koroškega. Tudi pri narodnih slavnostih, ki se vrše sedaj po vseh krajih slovenske domovine, bilo bi dobro, da se pozornost udeležnikov obrača na to važno vprašanje. Saj imajo vse te naše svečanosti in veselice poleg zabavnega namena, še globejo svrhu, buditi in navduševati naš narod ter podučevati ga. To naj nam bode vedno pred očmi. Le ako se doseže to, dosegle so slavnosti popolnoma svoj veliki namen.

Drugi uzrok, da že zdaj začnemo razmotravati to zadevo, je ta, da se baš zdaj nahaja na počitnicah nadebudna naša učeča se mladina višjih in tudi srednjih šol. Komu je pač lepša prilika, nego baš mladini naši prepotovati v počitnicah bližnje okraje domovine svoje. Tam jim je prilika opazovati narodno gibanje, pritisek nasprotnika, a lepa prilika jim je dana posaditi podučno zrnce v marsikatera nezavedna prsa, iz katerega utegne dorasti lep sad zavednosti, spoštovanja samega sebe. Važno je, da se naše ljudstvo zaveda ter ve pravo ceniti, da ni vse jedno, če nam po zvijači pri številjenju odkrhajo toliko in toliko tisoč slovenskih duš. Pokazati se mora baš pri ljudskem številjenju, da probujevanje našega naroda napreduje, da številke, ki govorijo z neizprosno zgovornostjo, govoré nam v korist. Žalost bi morala obiti vsacega domoljuba, če bi nam te številke govorile tužno vest, da narod slovenski propada ob mejah, da je toliko slovenskih duš pogoltnil zopet sovražni nam tuji moloh. Da se to ne zgodi, treba je paznega in vztrajnega pripravljanja vseh domoljubov, treba je pričeti z resnim delovanjem že zdaj. Y.

O razmerah v Srbiji.

Iz Belega grada, 6. avgusta.

Mej prebivalstvom srbskim zavlada je velika nevolja proti Avstriji. Vsaka nepovoljnost, ki se Srbiji prigodi, pripisuje se avstrijskemu uplivu.

LISTEK.

Iz nočnega pohajanja.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil V. Nevin. (Dalje.)

Te besede so se me dotaknile mrazivo.

„Ali ne bojte se preveč, takoj sva na konci. Povedal sem vam že v pričetku te pripovedi, da se je vršila naša zabava kratko pred mojim odhodom iz Varšave. In res! Drugi dan sem bil prisiljen nastopiti pot na Litvo. Vedite, da bi ne bil odšel, da je bilo odkladati sploh možno. Od prihoda mojega bilo je zavisno razrešenje vprašanja življenja neke prijateljske mi rodbine. Šlo je za dan, da skoro za uro... Zapustil sem tedaj Varšavo v stanu prežalostnem, skoro nepoštevem, dasi sem prejel o Delfini vspokojilnih vestij. Do rana se je baje nekoliko pokrepčala in pomirila, to je bil pre le ta modrec in nekaka nervoznost. Malo sem veroval vsemu temu in nemir moj je šel z menoj na Litvo, odkoder naj bi se povrnil v desetih dneh zopet. Razume se, da sem storil vse možne naredbe, da bi dobival i v skrito zatišje Litovsko zaželeno vesti o Delfini. Dva dobra prijatelja sta mi obljubila, sporočati mi vse važneje.

V takih okolištinah sem odšel. Tretji dan potem bil sem v skrajnem voglu Vilenske gubernije na vaškem dvoru, zametenem s snegom. Niti pošta niti telegraf ni šel tam skozi, in jaz sem dobil stoprv šesti dan po mučnem čakani prva sporočila iz Varšave. Sporočilo to me ni nikakor pomirilo. Izvedel sem le, da se Delfina baje polagoma boljša in, da prav za prav nihče ne ve, kaj jej je...“

V tem se dvigne pan Ksaver nanagloma in stopa z močnim korakom po sobi. A ustavivši se, povese glavo in zašepeče žalostno: „Vsled zametov mogel sem se vrniti v Varšavo stoprv četrinajsti dan. Rodno mesto me je pozdravilo s pretresljivo vestjo, da je moja nepozabna Delfina umrla pred tremi dnevi... Prišel sem prav k pogrebu...“

Pan Ksaver je dokončal s temi besedami svoje pripovedovanje. Vender, da bi me vspokojil in mi pojasnil vse uganke, podal mi je prosto ukusno knjigo, v safjanu zvezano in okrašeno z zlatimi obrobki.

„Odprite v polovici in čitajte“, reče mirno. „Na strani sto in osmej najdete vlepljen list, ponarejeno mojo pisavo. To je tisti list, kateri sem izročil Delfini v usodnej Guilleminovej igri. Vse to vam pove naji strašni roman.“

Sam pa, odprevši knjigo in pokazavši, od kod

naj čitam, sede proti meni v naslanjač. Utrujeno glavo položil je na visoko oporo in sklenil roke.

Bil je to Delfin pametnik. Tudi ona je po vzgledu inih svojih tovarišic zapisavala si vsak dan dogodke svojega majevega življenja, zaupa joč tem listom vsa svoja čutila, toge in sanje. Mlade poljske dame delajo često tako, in ako je pisateljica res izobrazena dama in blagega srca, čitanje takih pametnikov je krasen užitek. Pametnik Delfina se je odlikoval z vsemi prednostmi intimne literature, in istinito obžalujem, da ga nisem mogel vsega prečitati in prepisati. Dobil bi s tem najverneje poteze duševnega razvoja mlade in krasne devoyke poljske, katere s težavo doseže tako zanesljivo i najspretniji novelist. Pismo Delfinivo je bilo tako elegantno, kakor ona sama, zlog presojajte laskavo sami.

Bodete videli.

Čital sem tole:

Varšava, 8. prosinca 188*.

Danes smo imeli glavno skušnjo. Razkošje! Ksaver igra, kakor Davison, in mi sega v srce bolj, nego bi segel sam Garrick. Najbolj potešuje me vender to, da prav pri tej priložnosti vidno spoznavam, da me ljubi. To kaže z mnogimi skritimi projavami, katere povsem vidim le jaz. Je sicer včasih nesmel k meni, prav tako, kakor jaz k njemu, ali

Ko je bil ubit podkonzul v Prištini, govorilo se je, da je to posledica avstrijskih intrig. Če srbska trgovina peša, je zopet povod trgovska pogodba z Avstrijo, in zabavlja se proti prejšnji vladi, ki je sklenilo tako pogodbo. Kralja Milana intrigovanje proti sedanji vladi pripisuje se tudi Avstriji, katere orodje je bivši srbski kralj. Jaz ne vem, koliko je res vsemu temu kriv avstrijski upliv, tajiti se pa vendar ne da, da Avstrija ni vselej postopala tako, da bi si bila pridobila naklonjenost Srbov. Posebno prepoved izvažanja prašičev v Avstrijo je mnogo temu pripomogla, da Srbi tako sovražijo Avstrijo. Bila pa tudi ni posebno opravičena. Kolikor jaz vem, ni v Srbiji nobene nalezljive živinske bolezni. Če so se morda iz Rumunije uvažali prašiči, da so se potem vozili v Avstrijo, se je vedno strogo gledalo, da so se uvažali le zdravi. Da bi se pa iz Rumunije prašiči v Srbijo uvažali ne smeli, tega narod srbski razumeti ne more. Kaj Srbijo briga, če ima Avstrija carinsko borbo z Rumunijo.

Posebno je pa vznemirila Srbe vest, da se bodo imenovali trije bolgarski škofje za Makedonijo. Tu zopet vidijo Srbi avstrijsko spletko. Vsi so preverjeni, da bi Turčija ne bila imenovala škofov samo na željo Stambulova, temveč je tukaj morala delovati mogočnejša sila. To posebno posnemajo iz tega, da ruski diplomati neso mogli preprečiti tega imenovanja in so se omejili na to, da se ta stvar malo odloži, da se ne bode imenovanje zmatralo za uspeh nezakonite bolgarske vlade. Pa, kakor se tukaj govori, Rusija še tega ni dosegla, ker je avstrijski upliv v Carigradu pokazal se silnejšega.

Da je Avstrija tako pritiskala, temu je uzrok to, tako mislijo vsaj v našem mestu, da hoče Avstrija podkopati tla sedanji srbski radikalni vladi in hkratu utrditi jih Stambulovu. Letos so volitve v Bolgariji in v Srbiji. Imenovanje bolgarskih škofov bode gotovo mnogo koristilo Stambulova vladi ob bodočih volitvah. Jedva se je zaznal ta uspeh po Bolgariji, že se vidijo nekateri uspehi, kakor posnemamo iz poročil, prihajajočih iz Bolgarske. Zmerna opozicija hoče se spraviti z vlado, ker sedaj nema pričakovati nobenih uspehov, Rusiji prijazna stranka si pa še kandidatov postaviti ne upa.

Ravno tako pa utegne imenovanje bolgarskih škofov škodovati srbski vladni stranki. Avstrijski pristaši sedaj vzdigujejo glave, kažoč na to, da bi tega neuspeha ne bile doživela srbska politika, da je ostala prijazna Avstriji. Avstrija bi bila lahko preprečila, česar Rusija ni mogla. Naprednjaki se sedaj že nadejajo, da bode kmalu konec radikalnemu vladanju.

Mi pa mislimo, da se motijo v svojem računu. Sedanja vlada je jako priljubljena, ne toliko zaradi vnanje politike, kakor zaradi notranje in zaradi zboljšanja narodnogospodarskih razmer. Tudi imajo tukaj še vedno veliko zaupanje v Rusijo, katera se bode že ob pravem času potegnila za Srbijo. Imenovanje bolgarskih škofov ni omajalo zaupanja v Rusijo pri večini naroda, temveč le pri nekaterikih. Zatorej prav za gotovo lahko rečem, da sedanja vlada večine pri volitvah izgubila ne bode, morda vladni pristaši zgube par sedežev. Tak izid volitev pa bi gotovo ne bil v prid Avstriji, kajti le še bolj

upam trdno, da tudi on mene ume. V tretji sceni umel me je objeti tako delikatno, da bi si res želela do poslednjega diha življenja biti v takem objetu. Mislim, da je bil tudi zadovoljen, da sem sklonila svoje senci k njegovemu čistemu, moškemu čelu. Pritisnila sem se k njemu, kakor k svojemu varuhu in najboljšemu prijatelju. Da . . . skoro sem pozabila, da igra v gledišči, bilo mi je bolj, kakor, da bi bilo vse neličena istina, oblažujoča z neskončnim blagom življenje. Nepopisno sem srečna, tako srečna, da, ko bi tudi danes morala umreti, zahvaljevala bi se Bogu za to, s čimer me je v mladih letih obdaril . . .

Le jedna okolnost me napolnjuje danes z žalostjo. Pojutrešnjem odide Ksaver na Litvo. Videla ga ne bom celih deset dni. To bode za me celih deset let. Da bi raje zaspala in stoprv najstari dan se probudila . . . Sicer se tešim še na jutri. K naši glediški predstavi povabljenih je mnogo gostov. Imam prekrasen kostim, dasi nesem ničemer, vendar se rada vidim tako okrašeno v zrcalu. Kaj še le Ksaver! Le, da bi pogledal tudi na moje črevljičke . . . nikdar nesem imela tako lepih. In on, on! Tudi on bode v kostimu. Jutri, jutri, jutri! Lahko noč vsem dobrim ljudem! Lahko noč! (Dalje prib.)

bi razburil duhove v Srbiji proti njej. Avstrijski diplomati bodo nazadnje le morali spoznati, da s tem, da delajo vladi srbski ovire in podpirajo Bolgarsko, ne bodo na svojo stran dobili Srbije, katera je vendar važen faktor v orijentu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. avgusta.

Dr. Rieger na Dunaju.

Vodja Staročehov, dr. Rieger, prišel je na Dunaj, da razloži vladnim krogom, da je njegova stranka še vedno za spravo, da pa taka sprava ni mogoča brez uvedanja češkega notranjega uradnega jezika pri uradih v čeških okrajih. Posvetovanja, ki jih ima dr. Rieger z grofom Taaffeom, so jako važna, kajti od njih je zavisno, se li dožene sprava ali ne. Bode li dr. Rieger videl, da vlada ne misli prijenjati, umaknil se bode političnemu življenju, in s tem bode pa sprava pokopana.

Vnanje države.

Srbski naprednjaki

hočejo ob bodočih volitvah postaviti svoje kandidate po vseh onih okrajih, kjer je le malo upanja, da bi zmagali. Razmere pa zanje ne stoje baš ugodno, kajti sami ne računajo, da bi dobili več nego kakih pet mandatov. Garašanin bode kandidoval v Belem gradu in v Kragujevci. Naprednjaška stranka sama dobro ve, da v nobenem okraju ne bode dobila večine in bi niti ne kandidovala, ko bi po novem volilnem zakonu ne bilo manjšini odmerjeno primerno zastopstvo.

Angleški konsorcij v Srbiji.

O svojem času smo bili omenili, da je vlada z nekim angleškim konsorcijem sklenila pogodbo, da osnuje veliko klavnico prašičev v Niši. Od tega podjetja pričakovala je Srbija mnogo dobička, zlasti bi jej bil jako olajšan narodnogospodarski boj z Avstrijo. Kakor se poroča iz Belega grada, boje se že v Srbiji, da iz tega podjetja ne bode nič, kajti konsorcij še do sedaj ni uložil zahtevane kaveje.

Armensko vprašanje.

Armenci v Ardjaniji poleg Bajazida pristopili so ruski cerkvi, da se izognejo turškim preganjanjem. Ta dogodek bode seveda dal povod židovskim novinarjem, da bodo zopet trdili, da Rusija prigovarja Armence k uporu. Turški vladi seveda prestop Armencev k ruski cerkvi ni po volji, ker vé, da se bode ruska vlada za njih osodo sedaj bolj brigala.

Še bolj neugodno je pa Turčiji, da je patrijarh Ašikian dal svojo ostavko. Patrijarh ostavke ni dal prostovoljno, temveč ga je narod k temu prisilil. V prošnji za ostavko pravi patrijarh, da je nevolja mej prebivalstvom že tako velika, da on nema več nobenega upliva, zatorej ne more izvrševati nikake avtoritete več. Veliki vezir prošnje za ostavko ni maral odposlati sultanu, izgovarjajoč se, da prošnje, v kateri so pritožbe, ne more izročiti sultanu. Ko je pa patrijarh odločno izjavil, da prošnje ne premeni, da bode pa že našel druga pota, da jo izroči sultanu, je veliki vezir odposlal prošnjo v sultanovo palačo. Da bi bila patrijarhova demisija vsprejeta, o tem dosedaj še ni nobenega poročila.

Helgoland.

V soboto prevzela je Nemčija otok Helgoland. Ukaz cesarjev določa, da se bode otok vladal v imenu cesarjevem po dosedaj veljavnih zakonih. Vrhovno vodstvo bode imel državni kancelar, upravo bodeta vodila jeden pomorski častnik in jeden civilni uradnik. Prvi se bode imenoval „helgolandski guverner“, poslednji pa „helgolandski cesarski komisar“. V ostalem se bode pa ohranila sedanja upravna organizacija.

Grajenje anatolske železnice

jako ovirajo roparji. Na priganjanje vevlastij je Turčija poslala v Anatolijo 2 eskadrona konjice za varstvo železnice, kar pa ne zadošča. Roparji v Anatoliji napravljajo turški vladi velike skrbi. Odločno si ne upa proti njim postopati, ker so mej roparskimi vodjami tudi mnogi, ki so sicer dobri vladni pristaši, zastopniki vevlastij v Carigradu pa silijo, da vlada skrbi za varnost delavcev in inženjerjev.

Argentinijska.

Prva skrb nove argentinske vlade je, kako bi dobila 100 milijonov pijastrov posojila. Zagotavlja se, da finančni svet ni nasproten temu posojilu. Nam se pa dozdeva, da posebnega veselja pač ne bode nihče več imel svoj denar utakniti v argentinska državna posojila. Nekateri posestniki prejšnjih argentinskih zadolžnic, utegnejo vzeti nekaj novih, to pa le zaradi tega, da preprečijo državni bankrot in ne izgube vsega, kar so dosedaj posodili.

Dopisi.

Iz Črnomlja 7. avgusta. [Izv. dop.]

Strašni oblaki zbirali so se nad našimi glavami, silni viharji od juga, zapada in severa zganjali so jih vkupe, bliskalo in grmelo je in nazadnje, o groza,

tudi treščilo. Ali strela bila je takozvana vodena ki ne vžge, temveč le nekaj smradu za sabo pusti. Tako je bilo z dopisom iz Črnomlja z dne 2. t. m., ki nema ničesar stvarnega, temveč mrgoli samih osebnostij, ter je od začetka do konca žaljiv in lažnjiv. Na tem polji, gosp. dopisnik, Vam ne bomo sledili, kajti tako daleč še nismo zabredli.

Sploh odgovarjali bomo kratko.

Gledé petrolja ostanemo pri svojih trditvah. Ako je obrekovanje, iščite si zadoščenja pri sodnji. Vsak čas pripravljeni smo istinitost svojih trditev dokazati. Naj je posoda še tako velika, faktum je, da je občina plačevala petrolje dražje kot drugi kupovalci. Sicer ste se pa zmotili, g. dopisnik, s posodo, 2 kg. in nekaj več g. župan gotovo ne da za 30 ali 28 krajc. kaj ne da ne? Tudi gledé dražbe ostanemo pri svojih trditvah — in okrožnice že nekaj let ni bilo videti.

Kako sodi ljudstvo o pobiranju cola v tržnih dnevih, izveste lahko hitro, ako še ne veste, ni se Vam treba dosti potruditi.

Toliko o tem, in ako boste hoteli še o čem drugem kaj seznati, ustregli Vam bodemo drage volje.

G. I. Müller moral bi bil po Vaših mislih vse sam storiti. Kje je pa g. župan in kje so drugi gg. odborniki? Saj smo Vam že povedali, kako se je ravno z odborniki, ki so se „predzrnili“ kak samostalen predlog storiti. Cesto „za vejami“ je g. Müller, kot načelnik cestnemu odboru res dodelal in njegova zasluga je tudi, da se je vsled naredbe cestnega odbora z mestno občino odpravila vsem jako nadležna tlaka pri grajenju te ceste, koje smo bili vsi siti. Ako je g. I. Müller kot načelnik ali odbornik cestnega odbora pri mestnih škarpah katerikrat opomnil, da bi jih mesto delalo, držal se je cestnega zakona, ki v §. 14 govori ali je govoril, „da ima take naprave v seliških dotična občina vzdrževati.“ Zaradi tega menda vendar še ni nasprotnik mesta!

Odgovor gledé pooblastil je jako piškav in jalov. G. dopisniku sta vse jedno dva meseca ali dva dni. V prvem dopisu je lagal, temu se ne more ubraniti.

Tribučanov se ne morete nikakor znebiti, morate že kake zveze z njimi imeti. Morebiti bo kdo Vaše stranke tam za župansko mesto kandidoval, ker zmiraj trdite, da g. I. Müllerja ne bi volili. Ne bojte se, niti on niti kdo drugi od nas Vam ne bo na potu.

O željah do županovega stola in odborniški časti molčite. Saj vemo, kako je. Toliko opomnemo, da vsak drugi, ki količkaj drži na svoje moštvo, bi se lepo zahvalil za županstvo, ako bi videl, da ga ogromna večina volilcev ne mara. Zakaj se ravno naš g. župan tako trdovratno in krčevito drži imenovanega stola, nam je zastavica.

Ako je Črnomelj razupit, po nas ni in po naših dopisih menda tudi ne in če se ga uradniki boje, iščite vzrokov drugje, mi imamo v ovadbah čisto vest.

„Slovensko pevsko društvo“

imelo je včeraj popoldne v Mariboru (Gambrinus-halle) svoj VI. občni zbor. Zborovanje otvoril je predsednik g. Lešnik s primernim nagovorom, na kar je tajnik g. Suher prečital svoje izvestje:

Dne 4. avgusta lanskega leta vršilo se je v Celji V. veliko zborovanje „Slovenskega pevskega društva“. — Teda bili so voljeni: predsednikom g. M. Lešnik, odborniki pa naslednji gg.: dr. F. Jurtela, A. Jurca, A. Klobučar, Fr. Suher in namestnikoma g. F. Copf in Iv. Balon v Ptui. Vnanjimi odborniki so se izbrali gospodje dr. Fr. Gross v Ljubljani, dr. G. Ipavec v Št. Juriji, dr. Jos. Sernec v Celji in Slavko Fliess v Pilštani, — namestniki pa gg. St. Pirnat, R. Pukl in dr. Tom. Romih. — Dne 18. septembra 1889. l. bila je prva seja za poslovno letz 1889/90. V tej seji konstituiral se je odbor sledeče: preds. g. M. Lešnik, podpreds. g. dr. Fr. Jurtela, blagajnik A. Klobučar, tajnik Fr. Suher.

Izmej važnih sklepov iz te seje imenovati mi je sklep, da se izreče zahvala g. dr. Grossu za njegovo izdatno podpiranje odbora v Ljubljani, vzlasti pri izbiranju pesmij ter naročanju in popravljanju not, — g. Stanku Pirnatu za sigurno, previdno in taktno diriganje vel. zbora v Celji in g. Ant. Porekarju, prejšnjemu tajniku za njegovo vestno in neumorno poslovanje v odboru.

V tej seji sklenolo se je dalje, nekatere nam naklonjene slavne komponiste slovenske naprositi, da nam pošljejo novih skladeb. — Odbor obrnel se je na gospoda A. Foersterja, g. A. Nedveda, g. Gustava in Benjamina Ipavca in g. H. Sattnerja.

Razven zadnjega odzvali so se vsi našej prošnji.

G. Förster poklonil nam je svojo veliko kantato „Domovini“ s spremljevanjem orkestra, g. Nedved poslal nam je zvezek najnovejših po „Glasbeni Matici“ v Ljubljani izdanih skladeb, od kojih se bode danes „Pevčeva molitev“ pela, g. dr. G. Ipavec podaril nam je dva mešana zbora „Poročni zvon“, ki se bode danes pel in „Plovi ladja“, g. g. dr. Benjamin Ipavec pa nam je ponudil svojo veliko kantato „Vodniku“ se spremljevanjem orkestra.

V tej seji razpravljalo se je tudi o potih in sredstvih, kako bi bilo mogoče društvenike pridobiti in najkrajšim potom društvenino od vseh članov pobrati.

V drugi seji dne 6. januarja 1890 izbirale so se pesmi za letošen koncert.

Kdor vé, koliko činiteljev ima odbor v poštvenjem pri tej priliki, umel bode da je bila to teška naloga. — Odbor pripravljaj se je na ugodno rešitev s tem, da je mnogo časa prej program v časnikih razglasil in veščake, osobito pa vnanje odbor-nike povabil, naj mu priskočijo se svojimi nasveti.

Žalibog prišel sicer osobno ni nihče vnanjih odbor-nikov, a odgovarjali so vsi pismeno. G. Flies navel nam je precej prav umestnih nasvetov, istotako g. dr. Fr. Gross in dr. G. Ipavec. Izdatne pomoči bili so nam tudi nasveti g. dr. Tom. Romiha ob tej priliki. Za mesto koncerta izbral se je Maribor. Se je li odboru posrečilo pri tej seji pravo ugoditi, pokazal bode uspeh današnjega koncerta.

Sklenolo se je naprositi slavnega pesnika Gorazda, ki k naši sreči biva blizu nas, da pregleda tekst pesni: „Križarji na morji“.

G. podpredsednik dr. Jurtela potrudil se je v to svrhu osebno k slavnemu možu in sicer ne brez-uspešno.

Gosp. Gorazd pregledal je pozneje poslani mu tekst, a ga je vrnil z opazko, da tekst ni tako slab, da bi takšnim prilikam ne ustrezal, kar nam je zadostovalo.

Po tej seji bil je odbor preobložen z obilnim delom glede prirejanja sekiric. A ne bilo bi mu mogoče vsega rešiti, ako bi ga ne bil g. dr. Gross v Ljubljani tako nesebično podpiral. Treba je bilo dalje skrbeti za dobro godbo. Naše dogovarjanje z ravnateljstvom vojaške godbe ostalo je brezuspešno, ker vojaške godbe za praznike ali nedelje ni dobiti. Posrečilo pa se nam je vojaško godbo tako dobro, kakor je sploh mogoče, nadomestiti.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Velika pevska slavnost v Mariboru) bila je velesijajna in zares tako lepa in impozantna, da si jo marljivo „Slovensko pevsko društvo na Ptui“ ponosno sme zapisati v zgodovino delovanja svojega z zlatimi črkami. Ob vsestranski udeležbi slovenskih pevskih društev in domoljubov slovenskih iz vseh pokrajin, kjer bivajo Slovenci, zavzela je dimenzije, katero jo stavijo na vrhunec vseh pevskih slavnosti, kar se jih je dozdaj priredilo na slovenski zemlji. Ker pričnemo prijavljati jutri obširno poročilo o velezanimivi tej slavnosti in podrobni popis impozantnega koncerta, in ozborovanji, ki se je vršilo v popoludanskih urah, začnemo danes s poročilom tajnikovim, katero se je prebralo pri tem zborovanji, po končani pevski skupni skušnji za koncert. Slavnost bila je pravi praznik za Maribor, praznik za Slovence štajerske, ki so pri tej priliki se mogli preveriti, s kako živo bratovsko ljubeznijo slede vsi njih rodni bratje krasnemu razvoju narodnega slovenskega petja v slikoviti njihovi domovini. Bil je pa tudi praznik za nas, ki smo pohiteli iz bele Ljubljane in drugih pokrajin slovenskih, da pritismo na prsa brate došle od vseh krajev, ter se skupno nasladimo na milih zvokih prelepih naših slovenskih in slovanskih glasbenih umotvorov in prostejih mило glasečih se naših pesmic, katere smo čuli iz nježnih ust dražestnih naših slovenskih pevsk združenih s pevci, ki so prihiteli iz vseh krajev, da pokažejo na skrajni meji slovenstva, koliko je napredovalo petje sloven-

sko. Z Ljubljanskim separatnim vlakom pripeljalo se je nad 200 odličnih domoljubnih dam in gospodov, posebno lep kontingent pridružil se je na Zidanem mostu, Laškem trgu, posebno pa še v Celji. Naroda pa je privrelo iz vseh krajev toliko, da je ves obširni slavnostni prostor, kjer je bilo prostora za kacic 1300 oseb, bil natlačeno poln in je bila prava muka najti si še kak prostorček. Narod slovenski slavil je včeraj v Mariboru sijajno moralno in umetniško zmago, ki ostane neizbrisna v spominu vseh udeležencev.

— („Slovensko pevsko društvo“) izvolilo je včeraj svojim predsednikom g. dr. Jurtelo, odvetnika na Ptui. V odbor so bili voljeni gospodje: Fr. Sucher, Copf, Ant. Ogorelec, A. Gregorič. Kot vnanji odkorniki: župnik Fröhlich, dr. Gros, dr. Georg, dr. Firbas. Kot namestniki: Sedlaček in A. Jurca na Ptui, Porekur in Kramar. Gosp. Lešnik, ki predsedništva ni hotel več prevzeti, imenovan je bil z vsklikom častnim članom.

— (Častnimi člani „Slovenskega pevškega društva“) bili so včeraj z vsklikom imenovani gospodje skladatelji Ant. Foerster, Anton Nedved, dr. Gustav Ipavic in dr. Benjamin Ipavic.

— (Občinski odbor v Gornjem Gradu) je v svojej seji 8. t. m. jednoglasno imenoval tamšnjega gospoda dekana Lovra Potočnika častnim tržanom.

— (Občina Gomilsko) v Savinjski dolini imenovala je g. Karola Trtnika, c. kr. okrajnega sodnika na Vranskem, v priznanje njegovih zaslug zlasti za napravo zemljiških knjig svojim častnim članom in mu izročila častno diplomu.

— (O podobi Gallusovi) došel nam je še ta dopis: V 179. št. svojega cenjenega lista ponatisnili ste pismo g. V. Valente, v katerem se imenuje izjava, da sem jaz, podpisani, opozoril g. Jana Lego na podobo Gallusovo, neresnična. V pojasnilo to-le: Ko sem bil lansko leto v Pragi, sešel sem se tudi z g. Lego, in mu povedal, čemu sem na poti. Prosil sem ga tudi, naj mi bo, če mu možno, toliko prijazen, da mi pové kaj virov. Bila sta i dva druga gospoda prisotna, ki sta z zanimanjem udeležila se razgovora. A vse vire, kolikor mi jih je g. Lego povedal, poznal sem že pred, in to potrdil bo g. Lego sam. — Pravil mi je velezaslužni mož, da je zbral nekaj notic o Gallusu, katere misli priobčiti. A one beležke bile so — kot so viri sploh o našem Gallusu — napačne, kar sem ja z g. Legi povedal. Tako n. pr. posnel je iz češkega „Slovnika naučnega“ od Riegerja stavek, da so dela Gallusova na svitlo prišla v Londonu, (Walsh, Arnold) v 56 velikih zvezkih. To je se ve nezmisel; dela so to G. F. Händelna, katere izdaja angleška „Society of Handl“. Pri tej priliki rekel sem, da je v Riegger-jeveji statistiki ohranjena podoba nam. — G. Lego ni mi ničesar rekel, da kaj ve o njej, niti mi ni povedal za-njo; rekel pa je, da bo svoje beležke popravil in jih dal s podobo natisniti v „Humorističnih listih“. — Taka je stvar. Nečem oporekati g. Valenti, ki trdi, da je g. Lego že pred vedel za podobo — oporekam pa odločno zoper napačno trditev, da me je g. Lego opozoril na-njo. — Sploh pa vedó merodajne osebe, da sem jaz že l. 1887, ko sem prišel prvikrat z Dunaja nazaj v Ljubljano, pripovedoval, da sem našel podobo. — Odločno se zavarujem zoper očitjanje, da se dela za me reklama — in to čudna! Meni, Bogu bodi hvala, reklame ni treba. Če je dotičnik ali dotični sestavek v „Slov. Narodu“ g. Lego žalil, prosim ga jaz, podpisani, tem javnim potom oproščenja. A mislim, da je to pri g. Legi, dobrohotnem zaslužnem in veleizobraženem možu, nepotrebno — in ne vem, bo mi li hvaležen za to zadostenje. Torej g. Valenta: Stvar je taka, kot sem jaz tu pisal, če ne verjamete meni, poprašajte pri g. Legi, on vam bo potrdil moje besede. Imenovani gospod ima za nas Slovence ogromnih zaslug, — a meni v tej zadevi — kot je sám izjavil, pomagati ni mogel, kot ste Vi trdili. —

Na Dunaji, dne 7. avgusta 1890.

Josip Mantuani.

— (Izpred porotnega sodišča v Celji) dne 9. avgusta. Predsednik: deželne sodnije svetnik Reitter; državnega pravdnika namestnik dr. Nemanč zagovornik dr. Sernec, zatoženec Gregor Apat iz Braslovč zaradi požiganja in goljufije. Ta obravnava bila je velezanimiva, in to zato, ker je požar, zaradi katerega je b at tožen, bil že pred 11 leti.

Stvar bila je taka: V jeseni leta 1879 zgorelo je Hriberniku, sosedu Apatovemu gospodarsko poslopje, od koder se je požar tudi na sosedno Apatovo kmetijsko poslopje razširil. Takoj po požaru, in deloma že med požarom reklo se je, da je zažgala neka Julijana Smerečnik, in sicer da jo je podmitil Apat. Ko je pa leta 1886 bila Julijana Smerečnik umorjena, obdolžili so Gregorja Apata, da jo je Apat umoril, ter so navajali uzrok, da jo je zaradi tega umoril, da bi ne mogla izpovedati, da je od Apata podmičena, zažgala. Pomladi tekočega leta pokazalo se je, da je Gregor Apat na tem umoru nedolžen, da on Julijane Smerečnik ni umoril, kakor je fama leta 1886 v Braslovčah pripovedovala. Da so pri obsodbi leta 1886 nekatere slavnoznane braslovške dame igrale veliko ulogo, je skoro nepotrebno omenjati, ker mora temu pritrjevati itak vsak razsoden možak, kateremu so razmere v Braslovčah znane. Ko se je torej pri porotnih obravnava meseca aprila odvalila od Apata krivda umora, tožil ga je državni pravdnik zaradi požiganja in goljufije. In baš to obravnavalo se je včeraj. K tej obravnavi bilo je pozvanih 16 prič, katere bi morale pričati, da so videle Apata Hribernikovo poslopje zažigati, ali pa če imajo neovrgljive dokaze, da je on to storil. Zagovornik toženca, gosp. dr. Sernec je iz zapisnikov konstatoval, da so bile izjave večine teh prič le gola izmišljotina, izhajajoča bodisi iz sovraštva, škodaželjnosti in drugih enakih čednostij. Jedino le tem pričam, ki so neovrgljivo dokazale, da so mladi dečaki z žveplenkami zažgali, in pa gestnemu, točnemu zagovarjanju gospoda dr. Serneca, kateremu gre v tem oziru vsa čast, ima se Apat zahvaliti, da je sedaj prost, da je zopet uvrščen mej človeško družbo, katerej je bil tako dolgo po krivičnem odtegnen. Porotniki so njim stavljeno prvo vprašanje; je li zatoženec kriv, da je Hribernikovo poslopje zažgal, jednoglasno zanikali. In priče, katero so svojim lažnjivim izpovedovanjem toženca na vse kriplje talčile, kaj je ž njimi? Morebiti kdo sproži stvar in jo napelje na pravi tir, potem ne pojde brez kazenskega sodnika in par mesecev ječe.

— (Iz Trsta) se nam piše: Morilec, ki je Marijo Koman s sekiro ubil in odnesel 36.000 gld. v obligacijah, se ni dolgo veselil svojega plena. Izdal ga je klobuk, katerega je v prodajalnici Marije Dolenc zamenjal. V tej prodajalnici imel je še kaseto z obligacijami pod pazduho. Morilec je Andrej Job iz Stare vasi pri Velikovci, 1846. l. porojen, oženjen in oče 5 otrok, bivši žandarmski vodja. Job živel je že tri leta v Trstu v najsiromašnejših razmerah. Od žandarmov odpustili so ga vsled neke obsodbe, in Job je potem poskušal dobiti denarja na vse možne načine. V njegovem stanovanji našli so 670 gld. v bankovcih. Kaseto našli so v soboto na morskem nabrežji, toda prazno. Kje so obligacije, se še ne vé.

— (V okrajni zastop ormoški) so voljeni: Izmej veleposestnikov: dr. Ivan Geršak, Anton Horvat, Martin Ivanuša, Šimen Kandrič, Josip Meško, Martin Munda, Martin Stanič, Albin Švinger. Za mesto Ormož: Jože Bauman, Ferdinand Kada, Fran Kapus, Ivan Kautzhammer, Alojzij Martinc, Alojzij Vindiš. Za trg Središče: Ivan Kočevar, Fran Kolarič, Makso Robič, Tomaž Sanjkovič, Josip Šinko in dr. Josip Spešič. Od strani občin: Vido Dovečar, Fran Hanzelič, Anton Jesih, Martin Kociper, Florijan Kuharič, Martin Kosi, Miha Puklavac, Josip Simonič, Vido Sok, Vilibald Venedig, Fran Zabavnik. — Vsi, razven mestne šestorice, so iskreni rodoljubi in zato smo z izidom povsem zadovoljni.

— (Povozil) je včeraj popoldne ob 1/21. uri fijakar neko žensko na vogalu s Kongresnega trga v Gledališke ulice. Pridrtil je okolu vogala tako hitro, da ni mogel več konja ustaviti in je nesrečno žensko par sežnjeval daleč naprej vlekel. Ženska bila je poškodovana na desni roki, vsa njena obleka pa razdrapana. Častniki, ki so se v fijakarji vozili, so izstopili in so takoj zložili nekaj denarja za ponesrečeno žensko. Malomarnega fijakarja izvestno zadene kazen, sploh pa je želeti, da se baš na tem mestu in po vseh Gledaliških ulicah zabrani hitra vožnja.

— („Popotnik“) Časopis za učitelje in prijatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani“ ima v 15. šte. nastopno vsebino: O materinščini na naših ljudskih šolah. — Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. — Zna-

čaji. — O šolskih reformah v Rusiji. — Slovestvo. — Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti.

(Nesreče na železnicah naših) postale so v zadnjem času prav navadna prikazen. Blizu Plznja dogodila se je te dni, to je pretekli torek, zopet velika nesreča. Zasebni vlak dobajajoč z Dunaja, skočil je ponoči ob 1/2 12 uri s tiru s strojem in 11 vagoni, ki so vsi pali čez nasip. Jedna žena in jeden otrok ostala sta mrtva, nad 30 oseb je ranjenih manj ali več teško. Kurilec je tudi mrtev, strojevodja pa teško ranjen. Nesreča dogodila se je mej postajama Blovice—Nezviestice. Uzrok je ta, da je voda spodkopala nek obokan mostič, ki se je podrł. Promet je začasno pretrgan in se vrši čez Horazdovice in Klatovo v Plzenj.

(Vabilo) na prvo glavno skupščino „Učiteljskega društva za kranjski šolski okraj“ dne 14. avgusta t. l. ob 9. uri dopoldne v mestni dvorani v Kranji. Vspored razpravam: 1. Ogovor predsednikov, 2. tajnikovo, 3. blagajnikovo poročilo, 4. volitev računskih pregledovalcev, 5. poročilo pevovodje, 6. okrajna učiteljska društva, poročila gosp. M. Kos, 7. posamezni nasveti, 8. volitev društvenih odbornikov, 9. volitev delegatov k „Zavezi.“

Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. avgusta. Ko so se poškodovanja na železnici pri Blovici popravila, vozijo sedaj vlaki na Dunaj in v Heb kakor navadno.

Helgoland 11. avgusta. Böttcherjeva proklamacija poudarja: Cesar upa, da bodo Helgolanci cesarju in domovini zvesti in obeta, da bode domače zakone in navade kolikor možno ohranil. Sedaj živeči rod je vojaščine prost. Carinski tarif ostane celo vrsto let nespremenjen. Vlada bode ščitila cerkev in šolo. — Nagovor cesarjev na pomorske vojake spomina bitke pri Wörthu in izjavlja, da je priklupil otok kot nemške zemlje zadnji kos. Otok bode ostrog nemškemu mornarjem in opora mornarici proti vsacemu sovražniku.

London 11. avgusta. Častnike avstro-ogerskega brodogradstva kraljica danes povabila na zajutrek v Osborne.

Razne vesti.

* (Velik požar.) Mesto Moor pri Stolnem Belemgradu pogorelo je popolnoma. Zgorelo je 150 hiš in našlo se je že 10 mrtlic. Škoda znaša več stotisoč goldinarjev. Požar je nastal po neprevidnosti, ker je proč zagnana užigalica zanetila ogenj v necem žitnem hramu.

* (Prvo električno usmrčenje.) V Novem Jorku bil je usmrčen v sredo zjutraj morilec Kemler v jetnišnici Auburn. Prvo usmrčenje potom elektrike se ni obneslo popolnoma, ker smrt ni nastopila hipoma, kakor se je pričakovalo, in to vsled pomankljivosti potrebnih priprav. Kemler pokazal je veliko stanovitnost ter se popolnoma miren usedel na smrtonosni stol. Po prvem in drugem električnem udarcu je Kemler še dihal, pene stopile so mu iz ust, prsa so se mu krčevito dvigale in čulo se je hropenje. Še le tretji udarec ga je usmrtil. Časnikarstvo jednoglasno zahteva, da se taki grozni prizori ne ponavljajo več. Več navzočih je baje omedlelo. Vsa procedura trajala je štiri minute.

* (Angleški beguni.) Od moštva angleške oklopnijske „Bellerephon“ pobegnili so v Novem Jorku 24 mornarjev. Na manjih ladijah zasledovali so begune, od katerih je bil jeden ustreljen, drug pa pobit z golim orožjem. Upor ostalih bil je kmalu premagan.

* (Celo mesto se je upijalo.) V mestu Collinsville, v Ameriki, bilo je vse prebivalstvo, ne izvemši žensk in otrok, do prešlega tedna vsak dan pijano. Kako to? Tovorni vlak, ki je prevažal pivo in druge opojne pijače, prevrnil se je z mosta z višine 15 metrov, ter so se polomili vsi sodi, v katerih je bilo polno raznih alkoholnih pijač. Ljudje, doznavši to novico, prihiteli so na lice mesta in začeli, kakor Izraelci v puščavi, z vsakovrstnimi posodami grabiti ta božji dar, ki jim je prišel tako iznenadoma, ter si zalivali z njim svoja grla.

* (Pes požrl tisočak.) V gostilni v tirolskih gorah se dva imenitna gospoda dolgo pogajata o neke kupčiji. Nazadnje jeden ponudi drugemu tisočak z opazko, da je kupčija sklenjena, a k nesreči pade tisočak v juho, — bila sta namreč pri kosilu. Drugi hitro izvleče tisočak iz juhe, ga drži v roki, da se juha z njega oteče. Pes to videč skoči hitro po bankovci in ga požre, kajti najbrž je mislil, da mu gospod ponuja kako kožo od klobase.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 9. avgusta.

V Trstu: 17, 76, 15, 28, 43.
V Linci: 67, 6, 46, 21, 68.

Tujci:

10. avgusta.

Pri Slonu: Faber, Kapper, Könnse, Weiser z Dunaja. — Sisoni iz Vidna. — Dr. pl. Crippa iz Inomosta. — Nagy iz Lipskega. — Simoni, Struppi s soprogo iz Trsta. Pri Maliet: Abeles, Diamant, Frisch, Muck z Dunaja. — Pohly, Candiotti, Lucardo, Dettovici, Berger s soprogo iz Trsta. — Deutsch iz Gradca. — Kossar iz Celja. — Glück iz Budimpešte. — Bartuš iz Zagreba. — Dr. pl. Jilek iz Pulja. — Ranzinger s soprogo iz Kočevja. Pri bavarskem dvoru: Čampa iz Gradca. Pri avstrijskem cesarju: Pollak s Krškega. — Schönbrunn iz Metlike.

Umrili so v Ljubljani:

9. avgusta: Avgust Maršalek, krojaški mojster, 68 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

V deželni bolnici:

8. avgusta: Štefan Marinšek, rudarjev sin, 19 let, za jetiko. — Josip Košir, gostač, 76 let, za oslabiljenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 18	Špeh povojen, kgr.	70
Rež, „	4 23	Surovo maslo, „	80
Ječmen, „	3 74	Jajce, jedno „	2
Oves, „	2 92	Mleko, liter „	8
Ajda, „	4 87	Goveje meso, kgr.	59
Proso, „	4 71	Telečje „	64
Koruza, „	5 04	Svinjsko „	66
Krompir, „	3 25	Koštrunovo „	36
Leča, „	10 —	Pišanec „	40
Grah, „	9 —	Golob „	15
Fižol, „	9 —	Seno, 100 kilo „	1 45
Maslo, kgr.	90	Slama, „	1 45
Mast, „	70	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen „	66	„ mehka, 4 „	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. avg.	7. zjutraj	734.4 mm.	16.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	733.6 mm.	26.5° C	sl. szh.	jas.	
	9. zvečer	733.8 mm.	19.6° C	sl. zah.	jas.	
10. avg.	7. zjutraj	736.0 mm.	20.6° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	734.8 mm.	27.4° C	brevz.	jas.	
	9. zvečer	735.5 mm.	20.8° C	brevz.	jas.	

Srednja temperatura 20.8° in 22.1°, za 1.0° in 2.2° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. avgusta 1890.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	411,728.000 gl. (+)	2,420.000 gl.)
Zaklad v gotovini	243,961.000 „ (+)	48.000 „)
Portfelj	159,048.000 „ (+)	2,165.000 „)
Lombard	20,550.000 „ (+)	483.000 „)
Davka prosta bankovčena rezerva	34,866.000 „ (—)	1,868.000 „)

Dunajska borza

dne 11. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 88.30	gl. 88.40
Srebrna renta	89.60	89.60
Zlata renta	108.90	108.85
5% marcna renta	101.25	101.25
Akcije narodne banke	980.—	982.—
Kreditne akcije	307.60	308.—
London	115.90	115.75
Srebro	—	—
Napol.	9.20	9.18
C. kr. cekini	5.50	5.49
Nemške marke	56.60	56.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	132 gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	177 „ 25
Ogerska zlata renta 4%	101 „	95 „
Ogerska papirna renta 5%	99 „	85 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	122 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114 „	—
Kreditne srečke	100 gl.	183 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	163 „
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v. „	219 „	—

Deček

(623—1)

14 let star, dovršivši ljudsko šolo z dobrim uspehom, poštenih starišev, vsprejme se takoj pod ugodnimi pogoji v prodajalnico A. Ličana v Hlirski Bistrici.

Posestvo na prodaj.

Prodaj svoje posestvo na Gorniku pri Tržiči, obstoječe iz gospodarskih poslopij, vrta, polja, njiv, travnikov in pašnikov. Poslopja so v najboljšem stanju. — Več pove Eida Jocič v Kranji št. 28.

(622—1)

Vsprejme se

ekspeditorica

pri (608—3)

c. kr. poštne uradu pri sv. Juriji na Ščavnici.

Prodaj se ali v najem dá za šest let

hiša v Borovnici

nasproti pošti. Hiša je v jedno nadstropje in ima 4 sobe, 3 kuhinje, prodajalnico z magacinom, klet, zraven je tudi drvarnica, blev in vrt, nasajen s sadnim drevjem. Vse je v dobrem stanju. — Kaj več pove Janez Lebes, posestnik v Borovnici.

(620—2)

!!Žrebanje že v četrtek!!

Srečke Dunajske razstave.

(505—42)

2 glavna dobitka

50.000 gold.

vrednosti.

vsak po

Vsaka srečka veljavna za
obe žrebanji.

Drugo žrebanje
15. oktobra.

Srečke po 1 gold.

Uprava razstavine loterije Dunaj, Rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.